

304.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 1929 r.

w sprawie wznowienia działalności komisji weryfikacyjnej dla funkcjonariuszów państwowych województwa śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie stosowania na obszarze województwa śląskiego ustaw, dotyczących państwowej służby cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 224) w związku z art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1925 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie stosowania na obszarze województwa śląskiego ustaw, dotyczących państwowej służby cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 240) zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom pozostającym w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w służbie państwowej, które na podstawie ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 224) i § 1 ust. ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526) miały prawo do zaliczenia do wysługi lat czasu poprzedniej służby lub pracy, lecz nie skorzystały bez własnej winy z tego prawa w terminie, określonym w § 5 tegoż rozporządzenia Rady Ministrów, czas ten może być zaliczony do czasu służby, jeżeli osoby te zgłoszą swoje prawa w terminie sześciomiesięcznym, licząc od dnia następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Celem wykonania postanowienia § 1 niniejszego rozporządzenia wznawia się działalność komisji weryfikacyjnej dla funkcjonariuszów państwowych województwa śląskiego, utworzonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526).

Wznowiona komisja działa na zasadach, ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 526), o ile zasady te nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Osoby, pragnące skorzystać z prawa, określonego w § 1, winny w terminie oznaczonym w tymże paragrafie wnieść w drodze służbowej należycie udokumentowane podania do komisji weryfikacyjnej przy śląskim urzędzie wojewódzkim, udowadniając, że zaliczenia poprzedniej służby lub pracy nie dokonano bez ich winy.

Władza przed przesłaniem podania do komisji weryfikacyjnej bada w razie potrzeby okoliczności, przytoczone w podaniu na dowód, że weryfikacji nie dokonano poprzednio bez winy proszącego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Świtalski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

305.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Na podstawie art. 21 pkt. d), e), f) i art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) zarządza się co następuje:

I. Badanie przed ubojem.

§ 1. Lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, wyznaczony do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, winien po otrzymaniu zgłoszenia wykonać badanie zwierzęcia jaknajspieszniej.

Badanie należy przeprowadzać przy świetle dziennym; w wyjątkowych wypadkach można badanie wykonywać przy dostatecznym oświetleniu sztucznym.

§ 2. Badanie zwierząt należy wykonać możliwie bezpośrednio przed ubojem.

Jeżeli ubój nie zostanie skuteczniony w ciągu 2-ch dni od chwili dokonania urzędowego badania, posiadacz winien zwierzę zgłosić do ponownego badania przed ubojem.

§ 3. Przed badaniem lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, winien przede wszystkim określić gatunek i płeć zwierzęcia, w razie zaś spostrzeżenia objawów, wzbudzających podejrzenie o chorobę, także wiek, maść, odmiany maści i szczególne znaki zwierzęcia.

§ 4. Przy badaniu przed ubojem należy stwierdzić, czy zwierzę nie okazuje objawów choroby:

- a) mogącej mieć wpływ na ocenę zdatności mięsa do spożycia,
- b) podlegającej obowiązkowi zgłaszania.

§ 5. Uwzględniając stan normalny zwierząt zdrowych, określony w załączniku Nr. 1 do rozporządzenia niniejszego, należy szczególną uwagę zwracać na:

- 1) stan odżywienia badanego zwierzęcia,
- 2) jego wygląd zewnętrzny w stanie spoczynku, po spędzeniu, w razie zaś potrzeby przy przeprowadzaniu lub przepędzaniu zwierzęcia,
- 3) powierzchnię ciała,
- 4) narządy oddechowe,
- 5) narządy trawienia oraz
- 6) jego narządy płciowe.

W razie zauważenia objawów, wskazujących na zaburzenie w ogólnym stanie zdrowia, należy zmierzyć w każdym wypadku wewnętrzną ciepłotę zwierzęcia zapomocą ciepłomierza (termometru).